

РЕШЕНИЕ

№ 3140

гр. София, 11.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 26.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **2476** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и чл. 84, ал. 4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Производството е образувано по жалба на С. Х. А., с гражданство С., [дата на раждане] , ЕГН: [ЕГН]/ЛНЧ: 70007701059, чрез адвокат К. С., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица]-партер, срещу Решение №7078/17.06.2022 г. на Председател на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България /ДАБ при МС/, с което е отнет хуманитарния статут на чужденеца, предоставен му с Решение № 1315/28.04.2021г. на Заместник - председател на ДАБ при МС.

Жалбоподателят счита, че решението противоречи на чл.17 във връзка с чл.12, ал.1 и ал.2 от ЗУБ, необосновано е и издадено при допуснати нарушения на процесуалните правила и в противоречие с материалния закон. Посочва се, че актът за отнемане на закрила не е мотивиран, а административният орган се е позовал на заповед за налагане на ПАМ и писмено становище от ДАНС, без да посочва фактическите основания, въз основа на които е приел, че жалбоподателят представлява опасност за националната сигурност. Липсата на посочени конкретни фактически основания за издаване на решението представлява нарушение на чл.75, ал.2 от ЗУБ, което според оспорващия е съществено и налага отмяната му. Твърди се, че ДАНС е следвало да представи необходимата класифицирана информация, която да бъде преценена от

председателя на ДАБ, а и чужденецът да бъде запознат с нея. Липсата на пълно и главно доказване на обстоятелствата, обосновавали издаването на становището от ДАНС означава, че актовете на агенцията са необорими и неоспорими. Също така би изключило възможността за косвен съдебен контрол при обжалване на процесното решение, основано на становище на ДАНС, което ограничава правото на защита на жалбоподателя. Позовава се на практиката на СЕС и по-конкретно на Решение от 22.09.2022 г., постановено по дело С-159/21 г. на СЕС. Изложени са доводи за противоречие с нормите на Директива 2013/32 и 2011/95.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен, се представлява от адвокат С., който моли съда да отмени оспорения административен акт, като уважи депозираната жалба по изложените в същата съображения. Позовава се на съдебна практика.

Ответникът – Председателят на Държавната агенция за бежанците при МС, в съдебно заседание се представлява от юрисконсулт Х., която оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна, а решението да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, се представлява от прокурор К., която излага становище за неоснователност на жалбата и моли съда да отхвърли същата.

Административен съд - София град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и въз основа на приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

С Решение № 1315/28.04.2021 г., издадено от Председател на ДАБ на МС, С. Х. А. е предоставен хуманитарен статут /л.71-72/.

Със Заповед № 3-1401/21.06.2021г., издадена от Председател на Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС), спрямо жалбоподателя е наложена следната принудителна административна мярка: „Експулсиране“, отнето е правото на пребиваване в Република България и е наложена забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите-членки на Европейския съюз за срок от пет години. Издадена е на основание чл. 42, ал. 1, т. 2 и ал. 2 вр. чл. 10, ал. 1, т. 1 вр.чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ вр. Доклад рег. № Т-6-2820/21.06.2021 г. В цитираната заповед на ДАНС е посочено като мотив, че с действията си чужденецът може да постави в опасност сигурността на българската държава.

С Докладна записка рег. № УП-16572/05.07.2021 г., изготвена от Директор на РПЦ – [населено място] до Председател на ДАБ при МС на основание чл. 78, ал. 1 вр.чл. 12, ал. 2, т. 4 от ЗУБ е отправено предложение за образуване на производство за отнемане на предоставената международна закрила на С. Х. А., а именно бъде отнет предоставения му хуманитарен статут, поради получена Заповед № 3-1401/21.06.2021 г., издадена от Председател на ДАНС и посоченото в нея, че с действията си лицето може да постави в опасност сигурността на българската държава. В предложението е посочено, че са налице нови данни за правния статус на лицето, относими към производството за отнемане на предоставената му международна закрила съобразно разпоредбите на чл. 17, ал. 3 във вр. с чл. 12, ал. 2, т. 4 от ЗУБ.

В хода на процедурата от страна на Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ към МРРБ с писмо вх. № РД 11-1982/3/09.08.2021 г., са предоставени данни за постоянен и настоящ адрес на С. Х. А.. На чуждият гражданин е изпратено писмо с обратна разписка с рег. № УП 16572/10.08.2021 г., с което

административният орган го уведомява за образуваното производство, причините за неговото образуване, включително дата и място, на които следва да се яви за провеждане на интервю, съгласно нормата на чл. 78, ал. 2 от ЗУБ. Със същото това писмо, чужденецът е уведомен, че при невъзможност да присъства лично на предстоящото интервю, разполага с възможността да отправи писмено възражение в срок до датата на провеждане на интервюто на основание чл. 78, ал. 3 от ЗУБ. Писмото с обратна разписка е върнато в цялост в ДАБ-МС на 19.08.2021 г., поради невъзможност за неговото връчване /л.22-24/.

На определената дата за провеждане на интервю чужденецът не се е явил, нито от негова страна е отправено писмено възражение независимо, че е уведомен по законоустановения ред, за което е съставен Констативен протокол с рег. № УП 16572/24.08.2021 г. /л.36/.

В изпълнение на дадени указания с Докладна записка с вх. № КП-154/18.01.2022 г. на Директор на Дирекция „Качество на процедурата за международна закрила“, е изискана допълнителна информация относно местонахождението на С. Х. А. от Дирекция „Миграция“, МВР. Отправено е и запитване до ДАНС дали към 27.01.2021 г. специализираният държавен орган продължава да счита, че чужденецът представлява заплаха за националната сигурност /КПМЗ/ /л.33-34, л.32, л.38/.

С писмо рег. № 536400-4542/04.02.2022 г. на Директор на Дирекция „Миграция“ при МВР, изпратено до Директор на РПЦ – [населено място], ДАБ при МС, е посочено, че С. Х. А., [дата на раждане] , гражданин на С. е настанен на 23.06.2021 г. с бадж № 26112 в СДВНЧ – С. /л.30/.

В тази връзка на чуждият гражданин е предоставена нова възможност да изложи своите възражения срещу образуваното спрямо него производство по отнемане на предоставената му международна закрила. От страна на С. Х. А. е депозирано писмено възражение на арабски език с рег.№УП16572/08.04.2022г., и от чиито превод е установено, че същият не желае да му бъде отнета предоставената международна закрила в Република България. Със същото е отправено и искане от негова страна да напусне СДВНЧ, където е настанен, респективно да остане на територията на Република България. Посочено е още, че няма представа защо е в затвора.

От страна на ДАНС във връзка с отправеното запитване до ДАБ при МС е изпратено писмено становище с писмо с рег. № М-6211/21.03.2021 г. Съгласно същото специализираният държавен орган разполага с информация, съгласно която С. Х. А., [дата на раждане] в С., регистриран в РПЦ-Х., ДАБ при МС, представлява заплаха за националната сигурност на Република България, поради което е изразено възражение за предоставяне на международна закрила на чужденеца /л.29/.

Издадено е Решение № 7078/17.06.2022 г. на Председател на ДАБ при МС, с което е отнет хуманитарния статут на С. Х. А., предоставен му с Решение № 1315/28.04.2021 г. на Председател на ДАБ при МС. С решението от страна на административния орган се е позовал на Заповед № 3-1401/21.06.2021 г., издадена от Председател на ДАНС, с която спрямо жалбоподателя са наложени следните принудителни административни мерки: „експулсиране“, отнето право на пребиваване в Република България и е наложена забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите-членки на ЕС за срок от пет години, както и на писмено становище от 21.03.2022 г. от ДАНС, с което агенцията възражава на чужденеца да бъде предоставена международна закрила в Република България, тъй като представлява заплаха за националната сигурност. Прието е, че са налице предпоставките за отнемане на предоставения на С. Х. А.

хуманитарен статут на основание чл. 17, ал. 4 вр. чл. 12, ал. 2, т. 4 от ЗУБ.

От представените по делото доказателства не се установи редовно връчване на решението на жалбоподателя, в същото е отразено, че се счита за връчено на 03.04.2022 г., поради което съдът приема жалбата срещу същото за процесуално допустима, като подадена на 23.02.2023 г.

По делото от ДАНС са представени писмените доказателства относно това, че чужденецът представлява заплахата за националната сигурност на Република България, обособен класифициран том. По делото е представено и копие на Заповед №3-1401/21.06.2021 г., издадена от Председател на ДАНС.

По делото е представена Служебна бележка с рег.№5364р-28224/17.12.2022г. на Дирекция „Миграция“, МВР, съгласно която считано от 17.12.2022 г. на основание разпоредбите на глава IV, чл. 15, §5 и §6 от Директива 2008/115/ЕО вр. Предложение рег. № 5364р-28154/16.12.2022 г., С. Х. А., [дата на раждане], гражданин на С., ЛНЧ: [ЕГН], е освободен от СДВНЧ – С., Дирекция „Миграция“ – МВР. В същото е отразено, че от страна на чужденеца не е предоставен адрес на пребиваване след освобождаването от СДВНЧ /л.21/.

При така установеното от фактическа страна, съдът стигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване. Жалбата е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност. Предвид формирания извод за нередовно връчване на обжалваното решение, съдът приема срочност на жалбата.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 от АПК), на основанията, посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на ЗУБ, а именно Председател на ДАБ при МС, компетентен на основание чл. 48, ал. 1, т. 1 от ЗУБ.

При издаването на акта е спазена предвидената в закона писмена форма, като съдържа всички изискуеми реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, включително правни и фактически основания за издаването му и не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 2 от АПК. В тази връзка неоснователни са възраженията на жалбоподателя за немотивираност на административния акт. Видно от оспореното решение е, че в същото е посочено ясно текстово описание на фактическото основание за неговото издаване – наличие на данни и информация, че с действията си С. Х. А. може да постави в опасност националната сигурност на Република България. Посочено е, че наличието на тези данни е установено от посочен в самото решение друг административен акт Заповед № 3-1401/21.06.2021 г., издадена от Председател на ДАНС, с която спрямо чуждия гражданин са наложени принудителни административни мерки: „експулсиране“, отнето право на пребиваване в Република България и е наложена забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите-членки на ЕС за срок от пет години. Административният орган се е позовал и на получено писмено становище от 21.03.2022 г. от ДАНС, с което агенцията възразява на чужденеца да бъде предоставена международна закрила в Република България, тъй като представлява заплахата за националната сигурност.

Съдебната практика относно въпроса за излагането на мотиви в друг документ, извън

оспорения е постоянна и почива на Тълкувателно решение №16/31.03.1975 г. на ОСГК на ВС. В цитираното тълкувателно решение се приема, че практиката мотивите да съществуват в документ, съставен от друг орган преди издаването на обжалвания индивидуален административен акт се прилага и не противоречи на закона. Изискването, поставено към административния орган е да извърши позоваване на този предхождащ административния акт документ. С това действие, административният орган го приобщава към административната преписка, а изложените мотиви в него, приети от органа, стават мотиви и на самия административен акт. Безспорно това е сторено от административния орган и в настоящия случай.

От събраните по делото доказателства се установява, че в хода на административното производство не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, които да са довели до ограничаване правото на защита на чужденеца, противно на изложените възражения в жалбата. Следователно процедурата по отнемане на предоставената международна закрила е надлежно проведена и е в съответствие със съображение 49 от Преамбюла и чл. 45, § 1 от Директива 2013/32/ЕС. В мотивите на решението е обсъдено и депозираното възражение от страна на чужденеца относно стартиралата процедура по отнемане на предоставената му международна закрила.

Правото на защита на жалбоподателя в процесния случай е зачетено, така както е посочил и съда на европейския съюз /СЕС/ в § 45 от решение по дело С-159/21 г. от 22.09.2022 г.: „що се отнася ... до административното производство, съгласно постоянната практика на съда, зачитането на правото на защита налага административните органи на държавите – членки, когато вземат мерки, попадащи в приложното поле на правото на съюза, да предоставят възможност на адресата на решение, с което осезаемо се засягат неговите интереси, да представи надлежно своето становище относно доказателствата, на които административният орган възнамерява да се основе“. В настоящето съдебно производство в съответствие с § 48 от същото решение на жалбоподателя е осигурен достъп не само до мотивите на взетото спрямо него решение, но и до всички данни в преписката, с които се е обосновал административният орган, за да може реално да изрази становище по тези данни, което е сторено от негови адвокат в дадения ход по същество.

Съдът намира, че оспореният административен акт е издаден в съответствие с материалния закон и неговата цел.

Съгласно нормата на чл. 17, ал. 4 от ЗУБ, предоставен хуманитарен статут се отнема, когато по отношение на чужденеца се установи наличието на основание по чл. 12, ал. 2 или чл. 13, ал. 1, т. 6 и 7. В хипотезата на чл. 17, ал. 3 от ЗУБ попада и основанието, на което се позовава ответният административен орган – наличие на сериозни основания да се предполага, че лицето представлява заплаха за обществото или за националната сигурност /чл. 12, ал. 2, т. 4 от ЗУБ/. Юридическият факт, осъществяващ хипотезата на чл. 12, ал. 2, т. 4 от ЗУБ се установяват от ДАНС, специализиран държавен орган към МС на РБ, осъществяващ изпълнение на политиката по защита на националната сигурност /чл. 2, ал. 1 от ЗДАНС/. Именно този държавен орган притежава изключителната компетентност да извърши преценка за наличие на обстоятелствата по чл. 12, ал. 2, т. 4 от ЗУБ в съответствие с правомощията си по чл. 4, ал. 3 от ЗДАНС. При идентифицирани от ДАНС сериозни основания да се предполага, че едно лице представлява заплаха за обществото и националната сигурност, Председателят на ДАБ-МС е задължен да изпълни диспозицията на

императивната правна норма на чл. 17, ал. 3 от ЗУБ като издаден нарочен акт за отнемане предоставения на това лице хуманитарен статут. В този случай, председателят на ДАБ при МС действа при условията на обвързана компетентност /аргумент на използваната глаголна форма „отнема“/, без да има право на каквато и да е преценка. В тази връзка, настоящият съдебен състав намира, че законосъобразно председателят на ДАБ при МС е упражнил предоставената му компетентност издавайки оспореното решение за отнемане на хуманитарния статут на жалбоподателя въз основа на заповедта на председателя на ДАНС, както и въз основа на изричното заявено от специализирания държавен орган, че чужденецът представлява заплаха за националната сигурност на Република България. Поради тази причина не се споделят изложените в жалбата, че административният орган е следвало да изиска конкретна информация и доказателства относно посочените от ДАНС обстоятелства. Тук следва да се има предвид, че председателят на ДАБ при МС не притежава нормативно предвидена компетентност да извършва преценка и проверка на актове и писмени документи, издадени от специализирания орган ДАНС, съгласно изрично вменените му със закона правомощия – чл. 2, ал. 1 и чл. 41, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от ЗДАНС.

Заповедта, издадена от ДАНС, е мотивирана именно с обстоятелството, че с действията си чужденецът може да постави в опасност националната сигурност на българската държава, от което следва, че фактическите основания са доказани. В тази връзка неоснователни са релевираните в жалбата доводи, че правото на защита на чужденеца е нарушено и че оспореното решение е в противоречие с решение на СЕС по дело С-159/21 г. Становище с рег. № М-6211/21.03.2021 г. на ДАНС не подлежи на самостоятелен съдебен контрол, а и както се посочи по-горе относно заявеното с него, че с действията си чужденецът може да постави в опасност сигурността на българската държава. От представения по делото класифициран том безспорно се установява, че издаденото становище е съобразено с актуалната към момента на произнасянето информация.

Оспореното решение не нарушава правата на жалбоподателя по чл. 2 и чл. 3 от ЕКПЧОС, доколкото прекият му ефект се изразява в „експулсиране“ на чужденеца. В съответствие с нормата на чл. 4, ал. 3 от ЗУБ, чужденец, влязъл в Република България, за да поиска закрила, или който е получил закрила, не може да бъде връщан на територията на държава, в която са застрашени неговият живот или свобода по причина на раса, религия, националност принадлежност към определена социална група или политическо мнение или той е изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко нечовешко или унижително отнасяне или наказание. По силата на чл. 4, ал. 4 от ЗУБ от тези права, обаче не може да се ползва чужденец, получил закрила, за когото има основания да се смята, че представлява опасност за националната сигурност или който, веднъж осъждан с влязла в сила присъда за тежко престъпление, представлява опасност за обществото.

Изводите на председателя на ДАБ при МС, настоящият съдебен състав намира за съобразени и с изискванията за мотивираност на представеното становище на ДАНС, съгласно тълкуването в т. 2 на Решение по дело С-159/21 на СЕС по

преюдициално запитване на Будапещенски градски съд с предмет свързан с „Общата политика в областта на убежището и имиграцията – Директива 2011/95/ЕС – Стандарти относно условията за предоставяне на статут на бежанец или субсидиарна закрила – Отнемане на статута – Директива 2013/32/ЕС – Общи процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила – Опасност за националната сигурност“. Според СЕС, чл. 4, §1 и § 2, чл. 10, § 2 и § 3, чл. 11, § 2 и чл. 45, § 3 от Директива 2013/32 вр. чл. 14, § 4, б. „а“ и чл. 17, § 1, б. „г“ от Директива 2011/95/ЕС на европейския парламент и на съвета от 13.10.2011 г. относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която, когато органи със специализирани функции, свързани с националната сигурност, са констатирани с немотивирано становище, че дадено лице представлява заплаха за тази сигурност, решаващият орган е длъжен системно да отказва да предостави субсидиарна закрила на това лице или да отнема предоставената по-рано международна закрила на същото лице, като се основава на споменатото становище.

В конкретния случай от представените от ДАНС писмени доказателства, обособени в класифициран том по делото, настоящият съдебен състав намира, че са изложени конкретни факти относно жалбоподателя. Тези писмени доказателства обосновават даденото от ДАНС становище и изложеното в заповедта на ДАНС за налагане на ПАМ в производството по отнемане на международна закрила пред ДАБ – МС и като част от административната преписка по издаване на оспореното решение, съдържат мотиви – конкретни и безспорни факти, поради което съдът счита, че не може да се приеме, че е налице немотивирано становище от специализирания орган, изпълняващ функции, свързани с националната сигурност - ДАНС, по смисъла на цитираното решение на СЕС.

Безспорно решаващият административен орган е разполагал с цялата релевантна информация и с оглед тази информация самостоятелно е преценил фактите и обстоятелствата, за да определи съдържанието на издаденото решение за отнемане на предоставена международна закрила. В мотивите си, председателят на ДАБ при МС препраща и към издадените ПАМ, във връзка с издаването на които е събрана и изложена информацията от ДАНС за наличие на конкретни факти относно С. Х. А..

Както е посочено в § 81 и § 82 от посоченото решение на СЕС от текста на чл. 14, § 4, б. „а“ от Директива 2011/95 следва, че административният орган трябва да има свобода на преценка, за да реши дали съображения, свързани с националната сигурност на съответната държава членка, трябва да доведат до отнемане на статута на бежанец, което изключва вероятността констатирането на заплаха за тази сигурност автоматично да предполага подобно отнемане.

Настоящата инстанция не изключва възможността част от информацията, използвана от компетентния орган при извършване на преценката му, да е предоставена от органи със специализирани функции, свързани с националната сигурност, по своя инициатива или по искане на решаващия орган. От друга страна за тази част от информацията, съдът намира, че евентуално може да бъде приложен режим за поверителност в рамките, определени в чл. 23, § 1 от Директива 2013/32.

Както се посочи по-горе, в оспореното решение, административният орган не се е позовал единствено на немотивираното становище на ДАНС, а е изложил и собствени мотиви. От друга страна от събраните по делото писмени доказателства се установи, че становището на ДАНС не е немотивирано, а е издадено въз основа на конкретни факти и обстоятелства, отразени в отделни писмени документи, изготвени и съдържащи поверителна информация.

При така изложените съображения, след като е безспорно установено, че има сериозни основания да се предполага, че жалбоподателят представлява заплаха за обществото или за националната сигурност, решението е издадено в съответствие с материалноправните норми и с целта на закона. В тази връзка оспореното Решение №7078/17.06.2022г. на Председател на ДАБ при МС, с което е отнет хуманитарният статут на С. Х. А. е законосъобразно и не са налице основания за неговата отмяна. Жалбата като неоснователна и недоказана следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран, Административен съд София – град, I - во отделение, 43-ти състав,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТХВЪРЛЯ жалба на С. Х. А., с гражданство С., [дата на раждане] , ЕГН: [ЕГН]/ЛНЧ: 70007701059, чрез адвокат К. С., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица]-партер, срещу Решение № 7078/17.06.2022г. на Председател на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, с което е отнет хуманитарният статут на чужденеца, предоставен му с Решение №1315/28.04.2021г. на Заместник - председател на ДАБ при МС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14- дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ:

